

Lifelong
Learning
Programme

2014. gadā Latvijas Tautas skolas mācību centrs "Zinātne" uzsāk Grundtvig projektu- Senioru brīvprātīgais darbs, sadarbojoties ar saviem partneriem Lielbritānijā DACORUM CVS.

Šajā projektā no 2. jūnija līdz 22. jūnijam 2015. gadā piedalījāties mēs - 3 seniori no Jaunpils angļu valodas kursu dalībniekiem: Austra Sīpeniece pensionāru Biedrības "Jaunpils" vadītāja, Ilze Rencberga SIA "Jaunpils zobārsts" valdes locekle un Velga Pavlovska "Jaunpils Amatu Mājas" vadītāja.

Otrdiena /2.jūnijs/

Ilze ar Laimoni atbrauc neilgi pirms 2:30. Koferi smagi, jo esam gatavojušās pamatīgi. Izlidojam pēc mūsu laika neilgi pirms sešiem.

Luton lidostā ielidojam 6:45 /divas stundas tak jāgriež atpakaļ./

Lidostā mūs sagaida Marks ar uzrakstu DACORUM, sarkanās biksēs /Līga ar Marku bija vienojušies, ko viņš vilks mugurā, lai mums vieglāk/.

Viņš mums palīdz gan ar čemodāniem, gan ar nokļūšanu uz mūsu mājām. 20 minūšu brauciens ar mašīnu.

Tā kā es ar viņu jau sarunājos /Austra/, tad meitenes nospriekž, ka man jāsež priekšā, to arī daru un ar lielu blīkšķi ievelos šoferā pusē, te tak visi ir uz otru pusi. Nosmejamies par incidentu un braucam.

Marks palīdz mums iekārtoties, izrāda māju, ko mēs drīkstam lietot. Bildēs māja likās plašāka. Mums katrai jāizvēlas istaba augštāvā. Dušas un labierīcības ir vienā tepā, tajā pašā stāvā.

Marks mūs atstāj līdz plkst. 13:00. Kad esam jau mazliet iekārtojušās, Marks ir pakaļ, lai vestu mūs uz „Community Action Dacorum” centru, kur mēs tiekam iepazīstinātas ar darbiniekiem un mēs ar sevi. Esam sarūpējušās dāvanas – sieru komplektus no „Jaunpils pienotavas” un Markam sarūpēto paku no „Zinātnes” vadības. Tā, kā neesam vēl adoptējušās un valodas barjiera liek par sevi manīt, tā pat kā Angļu brīvprātīgajiem Latvijā, arī mums talkā nāk tulks – Kristīne /meitene no Latvijas, kura šeit jau strādā vairākus gadus/.

Musarata mūs iepazīstina ar CAD darbu.

Laiks ir diez gan auksts un vējains, bet vēlamies izstaigāties, tāpēc mājās dodamies ar kājām, gribam panašoties kādā kafeinīcā, bet viss ir ciet, veļas varā tikai pēc puspieciem. Dodamies mājās, uztaisām vakariņas, ziņas no Latvijas mums un arī mēs nosūtām pirmās vēstules gan mīļajiem mājās, gan Inesei un Līgai Kukulēm. Diena bijusi gara, nakts arī, tāpēc dodamies gulēt.

Trešdiena /3.jūnijs/

Brokastojam latviešu stilā – cepts žāvēts speķis un omlete, salāti un jogurts.

Šodien paredzēta radio apmeklēšana, bet darbinieks, kas mūs sagaida, pastāsta, ka šodien būšot citas aktivitātes.

Testē mūs uz angļu valodas zināšanas līmeni, kurā grupā, tad mūs likt.

Marks mums pastāsta par automāšinu lietošanu un izmantošanu tiem, kuri paši saviem spēkiem nevar nokļūt, kur vajag. To visu veic brīvprātīgo seniori.

Dodamies uz konferenci. Konference būs par dabas aizsardzību uz 16 km attālo pilsētiņu TRING. /Platība 36,21 km².

Konference ilga stundu. Un tad kafija.

Marks izrāda pilsētiņu TRING, St. Peter and St. Paul baznīcu. Palūdzam ieiet info centrā, lai dabūtu Londonas un metro karti. Tad piedāvāja mums pastaigu – mežu vai ezeru. Tā kā laiks saulains un silts – ezeru!

Pēc pastaigas braucām atpakaļ uz Hemel Hampsteadu un palūdzam, lai pie lielveikala izlaiž, neieciešama pārtika. Sapērkamies tik, cik varam panest, jo 25 minūtes jāiet ar kājām līdz mājām.

Uzaicinām Silviju uz vakariņām, viņa ir sieviete no Spānijas, Barselonas, kas arī ir brīvprātīgajā darbā šeit Anglijā. Vakariņas latviešu stilā – cepti kartupeļi ar visu mizu, mednieku desiņas un saltā – karaliski. Runājamies angļu melē, mums īsts treniņš, bet saprotamies labi! Pievienojas vēl brīvprātīgā no Polijas – Katerina.

Pēc vakariņām – ziņas uz Latviju, ziņas no Latvijas, „Ugunsgrēks”.

Ceturtdiena / 4. Jūnijs/

Ar 15 minūšu nokavēšanos ierodamies darbā, atvainojamies. Šodien mūs pieliek pie dokumenta sakārtošanas par brīvprātīgo tulkošanas pakalpojumiem. Tulkošanas pakalpojumus viņi sniedz 80 valodās. www.hertsinterpreting.com
Mapēs kārtojam šos dokumentus – pa mēneša dienām un gadiem.

Piektdiena / 5. Jūnijs/

Centrā mūs jābūt 9:00, sagaida mūs Marks un iedod mums Londonas kartes, ko sestdien un citu reizi varēsīm apskatīt.

Marks mūs atstāj Alīsones rokās un viņa mūs ved uz Dienas centru, kur šodienas uzdevums būs palīdzēt veciem ļaudīm, kuri te nāk katru dienu no rīta līdz pēcpusdienai, lai pavadītu dienu, lai nejustos vietaļi. Par to viņi maksā paši, personāls strādā par atlīdzību /algu/, brīvprātīgie senioru palīdz bez maksas.

Centrs ir augstā līmenī – labierīcības ierīkotas pēc standartiem, priekš cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, piemērotas vannas un frizētavas.

Lai nokļūtu Centrā var braukt ar centra speciāli pielāgotajiem autobusiem (vai ar ratiņiem), citus atved radnieki.

No rīta ir mazas brokastis un tad sākas nodarbības – vingrošana krēslā 20 min., tad paklausās youtube.com, rotaļas.

Uz sienas ir šodienas ēdienkarte, katram pajautā, ko viņš vēlas ēst un viņam par to jāsamaksā.

Mūsu uzdevums bija palīdzēt atnest ēdienu un novākt tukšos traukus.

Tad piedāvājam tēju un viņi sāk spēlēt galda spēles – bingo, domino, kārtis - mēs ņemam iniciatīvu un spēlējam ar viņiem.

15:00, Centra apmeklētājus laida mājās, kuri gāja paši, kuriem atnāca pakaļ radnieki un ar ratiņkrēsliem aizveda speciāli divi šim nolūkam paredzēti autobusi. Un arī mēs caur pilsētas centru pastaigājoties dodamies mājās.

Sestdiena / 6. Jūnijs/

Šodien mums ir brīvdiena, nolemjam braukt uz Londonu. Nevaram sazināt taksometru, palūdzam Katerinai no Polijas, lai mums palīdz, viņa sameklē internetā taksometra telefona nummuru un sarunā mums taksometru.

Tiekam līdz stacijai, pērkam biļetes un prom uz Londonu. Londonā mūs sagaida Tims, viņš šā gada martā bija brīvprātīgais Latvijā, Tukumā. Mēs viņu atpazīstam, jo Līga viņam bija dāvājusi sarkanbaltsarkanu sirsniņu, ko piespraust pie žaketes atloka, mums ir tāda pati, jo arī mums Līga tādus dāvināja, pirms dēvamies uz Angliju. Lai sirdī Latvija!

Iepazīstamies un tad ar kājām, Tims mūs izvedā par Londonas ievērojamākajām vietām. Līdz pirmajai kafijas pauzei, noiet 8 km. Padzeram kapučīno vietējā krodziņā un dodamies tālāk, apskatām visu, kas pa ceļam. Tims ir padomājis par dāvaniņām arī mums – Londonas magnētiņu, ko pielikt pie ledusskapja un atslēgu piekariņu ar Londonas simboliku. Tims mums saka, ka šodien esam nogājušas 15 km ar kājām /viņš bija ieslēdzis savu soļu skaitītāju, kurš pēc tam pārēķina soļus km/. Atvadāmies un ejam uz staciju, lai brauktu mājās.

Svētdiena / 7. Jūnijs/

Paēdam brokastis un dodamies „Šoppingā”. Šopings vienreizējs, tā aizrāvāmies, ka palikām līdz veikalu slēgšanai - 16:00. Nolēmām vēl ieskriet pārtikas veikalā, bet tas jau bija ciet, dēvamies mājās, kur nodemonstrējam šodien pirkumus! Varena modes skate!

Pirdiena / 8. Jūnijs/

Šodien mus ir paredzētas rokdarbu nodarbības Dacorum centrā. Rokdrabu nodarbības sākas 10:30 un beidzās 12:25, rotas gatavojam kopā. Mums ir liels pluss, jo mūsu Velga, ir liela amatniece, arī gatavo rotas, tad nu viņa izpaužas ar savām gatavotajām rotām, paņēmusi no Latvijas līdz mūsu tradicionālo rotu bukletus, stāsta un iepazīstina ar mūsu senrotām un to nozīmi mūsu mitoloģijā /Līga Velgai pirms brauciena ieteica paņemt gan materiālus, gan paraudzījumus, lai būtu ko rādīt un demonstrēt/.

Kad beidzam tur darboties, Marks ar steigu mūs ved uz Angļu valodas nodarbībām South Hill Centre Cemeentary Hill Hemel Hempstead. Nodarbības vada Amira Khan. Bez mums tur vēl ir brīvprātīgā Katerina, kura dzīvo ar mums vienā mājā. Bez Amiras tur vēl ir Austin Lavin, kurš iepazīstināja ar „National Careers Service” iespējām, tiem, kuri meklē darbu Lielbritānijā. Šodienas stundu tēma – „Talking about people jobs”. Uzdod arī mājas darbu.

Marks mums piedāvā ekskursiju uz Ashridge ciemu. Tas ir netālu un ceļš mūs ved pa mūsu Sabiles laiku ainavai līdzīgu vietu un iebrucot Ashridge ciemā, mūs pārsteidz garie dzīvžogi gar visām māju robežām – dažādi pēc lieluma, augstuma un dažādu krūmu un koku veidiem. Apskatām arī Bridgewater Monument 33m augsts, 170 pakāpieni līdz skatu platformai. Un tad dodamies atpakaļ uz pilsētu.

Palūdzam, lai ievēd mūs pārtikas veikalā, nopirkt pārtiku visai nedēļai. Vietējās pārdevējas brīnās, ka mēs tik daudz cepam un šmorējam. Brokastis un vakariņas taisām pašas katru dienu regulāri, uz maiņām, vienu dienu Austrā, vienu Velga un vienu Ilze.

Otrdiena / 9. Jūnijs/

Šodien paredzēti dārza darbi, piekodina, lai sagērbjamies silti un attiecīgi šādam darbam. Dodamies uz centru, brīvprātīgais Keith Gower, kurš ir liels brīvprātīgais, jo strādā brīvprātīgi ugunsdzēsējos, domē, kā deputāts, kā skautu vadītājs un pilsētas baznīcas draudzē. Kad viņš ir sagaidīts, mēs iesēžamies viņa sievas māšīnā un viņš mūs aizved līdz All saints` Church King`s Langley, kur mūsu pienākums ir līmēt uz planšetēm baltu papīru, lai tur varētu izlikt fotogrāfijas, veltītas baznīcas 800 gadu jubilejai. Strādājam līdz 11:30 un tad mums izrāda baznīcas ievērojamākos objektus – torni, tiek demonstrēti zvani un parāda mums apkārtni no baznīcas jumta.

Esam neizpratnē, jo bija teikts, ka būšot dārza darbi, tā mēs savos gumijas zābakos palikām neizpratnē.

12:30 jau esam atpakaļ Dacorum centrā, kur krievu meitene Jelizaveta mums izstāsta mums dienas kārtību, līdz pašai aizbraukšanai.

Keith ir mums pakaļ un mēs dodamies pie viņa uz mājām, kur viņš iznes trīs kaste, kur ir apmēram 400 brošūru par 20. Jūnija Kings Langley carnival /kurš izrādās nemaz nav karināvs, kādu mēs to esam iztēlojušās, bet gan līdzīgs mūsu gadskārtējiem karnevāliem/. Brošūras mums ir jāizdala pa mājām, ejam ar kājām pie katras mājas un katra dzīvokļa. Viena ēka uz mums atstāja iespaidu, jo tur bija 200 dzīvokļu!!! Tā ir pārbūvēta pirms 10 gadiem, par šādu dzīvojamo māju, iepriekš tur bijusi dzērienu fabrika.

Kur ir dārza darbi?

16:00 beidzam, jūtams nogurums kājās.

Trešdiena /10. Jūnijs/

Šodienas darba uzdevums savest kārtībā dokumentus Dacorum centrā. Strādājam kopā ar meiteni Jelizavetu /krievu meitene/, kura mums tulko, ja kaut ko nesaprotam. Kad esam beigušas šo darbiņu, pēc 14:30 uz pusstundu pie vīriešiem uz darbnīcu. „Repair Shed” nosaukums šai darbnīcai, kur remontē visādas lietas, kuras ir bojātas un cilvēki atnes salabot. Arī no koka palikņiem izgatavo dažādās lietas. Chris, kas mūs sagaida pastāsta, ka strādā šeit oficiāli, pilsētas dome maksā algu, bet pārējie šeit ir kā brīvprātīgie darbinieki. Chris pastāsta, ka šī kustība aizsākusies Austrālijā, domāta vīriešiem, kuri aiziet pensijā vai kuriem ir veselības problēmas, lai nejustos vientuļi un nederīgi, lai arī iemācītos, kaut ko jaunu. Vēl viņš mums

izrāda siltumnīcas, kur strādā cilvēki ar veselības problēmām, audzē stādus. Stādus audzē priekš pilsētas, jo ar pilsētas domi noslēgts līgums. Kad esam visu apskatījušas, dodamies mājup, jo mums jāgatavojas mūsu valsts prezentācijai, kas ir parīt. Pa ceļam ieskrienam veikalā, lai nopirktu miltu un raugu, pārdevēja jautā, kam mums tik daudz šo cepamlietu, izstāstam, priekš kam jācep, ja visu jau var nopirkt gatavu?! Stāvam acis izbolījušas.

Ceturtdiena /11. Jūnijs/

Rīts mums ir brīvs. Tāpēc izmantojam to lietderīgi. Rīt mums liela diena, jāgatavo mūsu valsts nacionālā maltīte, vismaz 20 cilvēkiem. Jāiemīca mīkla priekš pīrādziņiem, kanēļu maizītēm, rabarberu un biežpiena maizītēm, rabarberu un drupaču plātsmaizei. Tiekam galā līdz ar nagiem.

Beidzot mūs aizved uz Dacorun radio, kur Alisone mūs iepazīstina ar lielo šefu Mttu. Metts mums izstāstā, ka šo radio klausās 68 valstīs un Youtubē, viņu klausās arī Latvijas pilsoņi. www.radiodacorum.org.uk. Bijām gatavojušās uz runāšanu tiešajā ēterā, kā tika teikts, bet to mums nepiedāvā. Tad uz atvadām uzdāvinām mazu prezentiņu no Latvijas – balzāmu un jāņu sieru.

15:30 mums ir norunāta tikšanās ar Keith, kurš vedīs mūs uz Pilsētas Domes ēku, kur notiks Skautu apbalvošanas ceremonija. Līdz tam aizpildām laiku, pasildoties parka zālienā.

Keith ir mums pakaļ un izstāsta, ka šodien plānots apbalvot 100 jauniešus, bet diez vai, ka visi ieradīsoties. Pa ceļam ieskrienam bibliotēkā. Bibliotēka modernizēta pēc jaunākajiem standartiem. Bibliotekārs nemaz nav vajadzīgs – izvēlies sev tīkamo grāmatu, pieej pie stenda, ieliek grāmatu tādā, kā grāmatu turētājā un noskenē, kad atgriez grāmatu atpakaļ, tieši tas pats process jāizdara. Lai izietu no bibliotēkas, jāiziet cauri skenerim /kā lidostā/, lai nepaņemtu līdzī nenoškenētu grāmatu.

Mums bija jāpalīdz sakārtot uzskodu galdu /galda servēšanu kūrēja gados veca skaute, kurai nekas nebija pa prātam, nelika visu bērniem domātos našķus uz galda, nekā jau tur nemaz nebija – cepumi un ūdens ar ļoti sintētiska paskata sīrupu, bērni jautāja vēl, bet viņa neizlika, daudz, kas palika pāri, kur tas viss aizgāja, to tik viņa pati zina!?!/ un jāuzstāda baneri, palīdzējām reģistrēt dalībniekus no 6 – 15 gadiem.

Ceremonija sākas 18:00, beidzas 20:00. Ceremonija notika Pilsētas Domes sēžu zālē, līdzīga mūsu Saeimas sēžu zālei. Priekš šāda pasākuma visi saģērbušies ļoti vienkārši, nemanījām ne kaklasaites, ne baltus kreklus.

Mājup dodamies ar kājā, izvēdināt galvu, rīt tak mūsu valsts prezentācija jādemonstrē, atbildīgi.

Piektdiena /12. Jūnijs/

Ceļamies agrī, vēl jāpaspēj sataisīt gaļinu ar rupjmaizi /gaļiņa no Latvijas zemniekiem, žāvēta pēc mūsu tradīcijām, lai gaļina saglabātos svaiga, mēs to sasaldējām saldētavā, bet dienu pirms atsaldējām, gaļina savu garšu nebija zaudējusi, Latvieši jau zin, ka kvalitāti nedrīkst zaudēt/.

Uz paplātēm saliekam sarūpētos gardumus - pašu ceptos pīrādziņus un plātsmaizītes, siera un rupjmaizīte ar speķīti. Paplātes pārvelkam ar pārtikas plēvi, lai putekļi netiek klāt un Alisone jau ir klāt un aizved mūs uz veco ļaužu centru, kur notiks šī prezentācija.

Bijām jau gatavojušās Latvijā. Ar Līgu izrunājām, ko varētu pagatavot, ko vilkt mugurā un ko palaist fona mūzikā. Skats iespaidīgs – Velga tautas tērpā, kā karaliene, es un Ilze pelēkbaltos lina apģērbos. Cienests – Žāvēts speķīts ar „Lāča” rupjmaizi, pīrādziņi, siers, sāldās ķimeņu, kaņēļu maizītes, rabarbermaizītes. Uz galda Latvijas tautiskie dvieļi, sarkanbaltsarkanā svece. Fonā dziesmu un deju svētku repertuāra fragmeti, noslēgumā – Renārs ar „Welcom to my country”. Angļu kolēģiem mutes līdz ausīm vaļā.

14:00 beidzas mūsu prezentācija, atsauksmes labas un galvenais, ka visiem garšoja mūsu saceptais un sarūpētie cienastiņš, kā arī mūsu pasniegšanas veids. Cik labi ir būt latvietei!!!

Pēcpusdiena brīva, tāpēc ar lielu gandarījumu par paveikto, uzkopsim māju, Velga apsolījusies Alisonei izšūt „Sibolu ar enerģētisku, aizsargājošu nozīmi”, no viņas dzimšanas datiem /25.06.1979. rakstu/.

17:30 mums ir jābūt gatavām, jo Keith mūs vedīs uz skautu iknedēļas pasākumu, kuri viņi organizē katru piektdienu no plkst. 18:00 – 20:30, divām vecumu grupām. Skautu nodarbības notiek pilsētā, atsevišķā ēka, kuras ārpusē atgādina neapdzīvotu vietu, bet iekšpusē ir viss nepieciešamais, lai bērni varētu darboties – basketbola grozi un bumbas, plaša telpa, virtuve, tualete, virtuves piederumi, ceļojuma gāzes plītiņas utt. Četri cilvēki nodarbojas ar bērniem – vadīja rotaļas, mācīja pankūkas cept. Tās ir skautu programmas un viņi par katru apmeklēto nodarbību saņem uzšuvīti, kuru piešuj pie krekla piedurknes un kurš visvairāk savāc, to reizi gadā apbalvo. Mēs asistējam, lai viss notikti droši.

Sestdiena /13. Jūnijs/

Šodien ejam „šoppingā” un ceram uz „lielo ķērienu”!!!

Svētdiena /14. Jūnijs/

Svētdiena paaet „šoppingā”. Atgriežoties mājās, mūs sagaida Silvija, kura kopīgi ar Velgu taisa dzimšanas dienas rakstu zīmes, bet mēs gatavojam angļu valodas mājas darbus.

Pirmdiena /15. Jūnijs/

Šodienas dienas kārtībā, jākārtu dokumenti tulkotāju birojam. Pēc tam dodamies uz Angļu valodas nodarbībām.

Tā kā rīt ir paredzēts apmeklēt London Kew garden, tad mājās iemīcam mīklu un cepam pīrādziņus līdz ņemšanai /praktiskais Latvietis/.

Pirms gulētiešanas mūsu mājas pakistāņiem iedodam mūsu saceptos pīrādziņus, saldie viņiem garšoja, bet tiek kas ar gaļu gan ne /protams cūkgaļa, ak mēs, Eiropietes!/

Otrdiena /16. Jūnijs/

Alisone atbrauc mums uz māju pakaļ, pulkstens jau 9:45. Šodienas darba plānā – jāsakārto pārtikas pakas bezpajumtniekiem.

Jāsaraksta derīguma termiņi ar flomasteriem, jāšķiro pārtikas veidi. 12:10, esam jau beigušas.

Marks arī ir klāt, lai vestu mūs uz KEW Garden. Dārzā pavadām gandrīz piecas stundas. Dārzs ir liels 134 ha. Visu galveno paspējam izstaigāt, nobildējam. .

Mājās atgriežamies vēlu, bet priecīgas, jo rīt līdz vakaram brīvais laiks.

Trešdiena /17. Jūnijs/

Tā, kā mani pārceļ no vienas istabas uz otru /mana iepriekšējā bija lielākā, tur tagad mitināsies pakistāņu ģimene/, kravājos, lai pārvāktos, meitenes man palīdz!

Visu dienu bumbulējam pa māju, šo to padaram, piekārtojam, aizejam līdz veikalam šo to iegādāties.

18.45 klāt ir Keith un ved mūs uz Kings Langley Baznīcu, kur klausīsimies zvanus, tas ir viens no mēģinājumiem baznīcas 800 gadu jubilejai. No sākuma mūs iepazīstina ar divām darbiniecēm, parādīja zvanus vēlreiz, pamācīja kā jāzvana, tad pakāpeniski saradās deviņi zvanītāji un tieši 20:00 sāka zvanīt, sākumā ar sešiem zvaniem, tad ar visiem astoņiem. Zvanīja piecas minūtes, tad divas minūtes klusums un tad atkal viss no jauna līdz 21:15. Ļaudis mēļo, ka zvanus varot dzirdēt 3 km attālumā.

Ceturtdiena /18. Jūnijs/

9:30 ierodamies Dacorum centrā. Šodienas dienas plāns – gatavošanās riteņbraukšanas sacīkšu notikumam. Jāsālīmē nummuriņi uz 100 laimestiem, kurus vietējie darbinieki ziedojuši, pēc tam jāsaloka vēl tukšās lozes.

Vēl jāskanē dokumenti arhīvam, jāsgriež nederīgie papīri, kas jau ir saskanēti un jāsakārto tulku lapas.

Piektdiena /19. Jūnijs/

Šodien ir brīvdiena! Un kā nu ne, ja sestdien un svētdien jāstrādā. Vakar palūdzām Marku, lai sakontaktējās ar Timu, varbūt viņam būs laiks mūs izvest pa Londonu, atkal.

Tims sagaida mūs metro stacijā un ir nolēmis parādīt mums Londonu ne tikai no tūrista skata punkta, bet arī no iedzīvotāja.

Diena paiet ātri un mēs šķiramies pie metro, esam sarūpējušas Timam „prezentiņu” no Latvijas, pateicamies par burvīgo laiku, ko viņš mums ir veltījis.

Svētdiena /20. Jūnijs/

Šodien mums ir jābūt St. Alban pilsētā, kur notiek ik gadējs pasākums. Bet pasākums ir pārcelts, tāpēc dodamies uz Kings Langley karnevālu, kurš nemaz nav karnevāls, bet līdzīgs mūsu gadatirgiem. Mūsu pienākums ir dalīt pasākuma brošūras. Ap 15:30 sāk līt un mūs uzaicina uz pasākuma noslēguma daļu – privātmuižā.

Pirmdiena /21. Jūnijs/

No rīta dodamies uz parku, kur notiks riteņbraucēju sacensības. Jāsāk gatavoties. Bijām domājušas, ka būs daudz darba, bet izrādās, ka mums tikai jāpalīdz sakārtot loterijas stendu

un tirgošanās gāja vaļā. Tā līdz 13:00 mēs izstaigājām visus standus, baudījām sauli. Pēc tam dēvējamies mājās, tā kā vairāk nekādu aktivitāšu mums nebija paredzēts, rīt tak jālido mājās, nolēmām pagatavot visiem Dacorūm centra darbiniekiem kūku – kā pateicību.

Otrdiena /22. Jūnijs/

Pēdējā diena ir klāt!

Zemeņu kūku uz atvadām esam izcepušas, dāvaniņas par piemiņu no mums sagatavojušas, sapucējamies un dodamies uz Dacorūm centru.

Centrā nekā neliēcina, ka šodien ir īpaša diena – mūsu pēdējā!

Kūku novietojam galda vidū un lūdzam visus pasaukt, kas šo laiku bija ar mums – Marks, Alisone, Musarata, Keith un Lorettu, Silviju.

Mums svinīgi izsniedz dokumentu – sertifikātu! Vadība mums pateicas un mēs pateicamies viņiem ar kūku un dāvaniņām.

Foto uz atvadām!